

טיב הקהילה

י"ז ע"ו קהילת שבתי בבית ד' אויף אידיש

משיגת מינוי ודבני התורה
חבר ומזלגת התורה המצויינת שלוש א'

מקוץ
ד' טבת תשפ"ד

מגני הדלקת הדתות ומצו"ש

הדר"ג	4:02
מוצי"ש	5:17
ר"ת	5:54

סוף זמן קריאת שמע והפילה

סוף ש"א	8:15	סוף ת"א	9:22
סוף ש"ב	9:05	סוף ת"ב	9:54

ליתן מס: **ס'** שנה ב'

טיב

המערכת

♦ את הטאָי אָני מוֹבִיד תּוֹם ♦

יעדן נאכט, איידער מען לייגט זיך שלאפן, זאל יעדער מענטש תשובה טון. און אזוי גרויס איז דער חיוב אויב צו טון, אז חל"ל זאגן 'כי בודאי תלמיד חכם שעבר בבל'ה אל תהרהר אחריו ימים כי בודאי עשה תשובה', אויב דו האסט גענוגן א תלמיד חכם וועלכער האט עובר געווען און עבירה ביינאכט, זאלסטו נישט נאכטראכטן נאך אים דעם קומענדיגן נישט ווייל ער האט זיכער תשובה געטון. און אזוי דערציילן אונז חל"ל אויף ראובן, אז אלע זיינע טעג איז ער געווען באשעפטיגט מיט א זאק און מיט פאסטן.

פונקט פארקוקט איז ביים שר המשקים וואס ביי אים זעען מיר פונקט דאס פארקוקטע. נאכגע צוויי יך זענען דורכגעגאנגען, און ער האט אפילו איינמאל נישט געדענקט וואס ער האט געטון און ער האט נישט געדענקט ווייל. ווי נאר עס איז דורכגעגאנגען דער טאג פון זיין משפט, האט ער אלעס פארגעסן און ער האט קיינמאל נישט געמאכט קיין חשבון הנפש. אזוי פירן זיך אויף די גוים און די רשעים, אז זיי געדענקען נישט דעם יום הדין, אבער א איד דארף אלעמאל לעבן מיט תשובה, אזוי ווי חל"ל זאגן 'שוב יום אחד קדם מיתחך' אז מען זאל תשובה טון א טאג איידער מען שטארבט. דאס מיינט, אז וויבאלד א מענטש וועט נישט ווען ער וועט אוועקגיין פון דער וועלט, זאל ער יעדן טאג תשובה טון, און אזוי וועט אויסקומען אז ער וועט אלעמאל זיין מיט תשובה. און אזוי האט אונז חל"ל ע"ה געזאגט 'חטאתי נגדי תמיד', ווייל א איד דארף שטענדיג זיין גרייט זיך צו שטעלן פארן משפט, און דעריבער זאל מען אויסטוען יעדן געלעגנהייט - און עס זענען דא אסאך אוילעכע געלעגנהייטן - צו נאכזוכן די מעשים און צו פארדעקען דאס וואס דארף פארדאכטן ווערן.

הרדש כסליו איז שוין דורכגעגאנגען, אזוי ווי די חדשים תשרי און חשוון וואס זענען געווען פאר אים און צוזאמען מיט דעם חודש זענען אויך דורכגעגאנגען מערסטנס טעג פונעם הייליגן יום טוב חנוכה און יענע שטייען פון ביים ענדע פונעם יום טוב, מען קומט שוין אין צום לעצטן טאג, 'זאת חנוכה, וזאת איז דעם טאג האבן געזאגט געזאגט אז דאס איז דער טאג פונעם 'גמר החתימה', וואס דאס איז אייגנטליך א המשך פון ראש השנה און יום הקדוש, איז דאך זיכער אז אין אזא טאג זאל יעדער איינער אסאך א חשבון הנפש צי ער איז טאקע ראוי צום גמר החתימה טובה צי שטייען ער פעסט און די קבלות וואס ער האט געגעסן און זיך אין די הייליגע טעג און אויב ער זעט אז ער שטייט נישט גענוג שטארק מיטן אויספירן זיינע קבלות זאל ער זיך שטראקן און דעם אויב ווי עס שטייט פון בדיקה אז ווער עס האט נישט געהעריג תשובה געטון אום ראש השנה און יום הקדוש קען זיך נאך מיטשאפן און אט דעם גרויסן טאג און תשובה טון בחשבה שלימה, און זוכה זיך דורכדעם צו א גמר החתימה טובה, אפילו אויב ביז יעצט איז ער נישט געווען ווערד דערצו.

(עפי' גישת הותנה - מקוץ / טיב המעידים - חטכה)

טיב

הפרשה

אמונה - דער יסוד היסודות פון א איד

וּצְדִיק בְּאֱמוּנָתוֹ יִחִיהַ

פון די יסוד היסודות פון א איד איז אמונה. אז א איד האט אמונה - האט ער אלעס וואס ער דארף צו האבן צו זיין א איד.

דער געדאנק טרעפן מיר אין מערערע ערטער, אבער מיט א קלאריקייט ווערט עס ארויסגעגעבן אין די נמרא מסכת סמות (כד. א) נאכדעם וואס די נמרא ברענגט דארף די וועלט פון דעם הייליגן נביא: בא חבוקו וועמידן אי אחת שנאמר וצדיק באמונתו יחיה.

אז מען איז זיך מתבונן אין אונזערע פרשה וועט מען זיך אין עטליכע ערטער באגעגענען מיט דעם געדאנק. די איבערלעבענישן וואס יוסף הצדיק איז אריבער פון גהניב ביז צום סוף שרייט אויס די אמונה מיט א זעלטענע קלאריקייט.

מיר לערנען אז נאכדעם וואס יוסף הצדיק האט פתח געווען דעם חלום פאר פרעה איז ער געווארן באשטימט אלץ דער משנה למלך פון גאנץ מצרים. דער זעלבער יוסף הצדיק וואס פריער איז פרייע האנט גאנץ מצרים געדייעט וועגן אים און וועגן די מעשה פון פוטיפר און אים באשמוצט, אפגוקנדיג ווי די טאמע דעקיסט פארברעכער פון לאגא, און יעצט געווארן דער משנה למלך.

נישט יוסף הצדיק האט געקענט פארזען אז זיין טורמע דינסט וועט זיך אזוי ענדיגן און אז גלייך פון טורמע וועט מען אים אריבערפירן אין דעם קעניגליכן פאלאץ, אבער עס האט זיך אזוי געפירט - ווייל די וועלט פירט זיך נישט לויטן מענטשליכן סדר - עס איז דא איינע וואס פירט די וועלט און ער פירט ער ווי ער גלייבט אז עס איז די בעסטע און די שענסטע פארן תועלת פון די וועלט.

און די מעשה האט מען געזען א גילוי פון כבודו יתברך, אבער די הוה"ק דערציילט אונז אויך אז דאס איז בעצם געווען דער לעבן פון יוסף הצדיק פון צופרי ביז ביינאכט. ביי דער צדיק איז געווארן קלאר אז גארנישט אויף די וועלט איז זיינער, אז אלעס פירט מען פון אויבן.

ווען פרעה האט געזאגט פאר יוסף הצדיק אז ער האט געהערט אויף אים אז ער קען פתח זיין חלומוט, האט אים יוסף הצדיק גלייך אויסגעבעטערט, אז עס איז נישט זיין כת, אז עס איז ביי אים א מנתה פון הימל, אז אלעס קומט פון אויבן.

דער ועלבער געדיאק וועט זיך איבערהוירן ביי יוסף הצדיק מערערע מאל. אלעמאל ווען ער מערערע מאל.

||<<< השקף און עמוד ב' ||

מען קען הערן שפועס'ן און הרדוש פון פורנו ורובנו שליט"א - אין א עקסטערע נופער
אידיש: 073-2951321 | לשה"ק: 073-2951320

זעניש אויף קבלת קהל און שיחות
0534-100024

יחיד הונדסה החינוכי | יעקב ויטבער | עורך | טוויילעדין

האבן געקלאפט איינס אינעם אנדערן, ווער ווייסט וואס דער הייליגער רבי וויל יענע פון אים?

ווען ער איז אריינגעקומען צום רבי'ן, האט ער געזעענע פאר אים דעם "חוק לישראל" אויף די פרשה פון די וואך ליום המשיח (אזוי ווי עס איז דעמאלטס אויסגעפאלן) - וואו עס שטייט אין דער זוהר הקדוש אויף דעם טאג, ווי פאלגנד: רבי אבא איז געווען ביים עפענונג פונעם טויער פון די שטאט לוד, האט ער געזען א מענטש וועלכער איז געקומען און האט זיך אראפגעזעצט אויף א שטיקל וואס האט זיך ארויסגעשטעקט פונעם בארג, און זיינענדיג מיד פונעם וועג האט ער זיך דארט אראפגעזעצט און איז איינגעשלאפן. איינצווישן האט רבי אבא געזען ווי א שלאנג, דערנענטערט זיך צו דעם מענטש, און דעמאלטס איז ארויסגעקומען א קריכעדיגע באשעפעניש מיטן נאמען 'קוטשפא דודנא', און האט געברענגט דעם שלאנג. ווען דער מענטש האט זיך אויפגעוועקט, האט ער געזען דעם שלאנג אנטקעגן אים ווי עס ליגט טויט. און דער מענטש אויפגעשטאנען, און דערנאך איז אראפגעפאלן די שטיקל וואס האט זיך ארויסגעשטעקט פונעם בארג, און עס איז אריינגעפאלן אינעם אפערדן, וויבאלד עס האט זיך אפגעריסן פונעם בארג, און דער מענטש איז געראטעוועט געווארן.

דערציילט דאס דארט ווייטער דער זוהר הקדוש, אז רבי אבא איז געקומען צו דיין מעשים אז דער אויבערשטער האט געמאכט פאר דיר אונזלעכע צוויי ניסים זיי זענען דאך נישט געווען פאר אומזיסט! - האט דער מענטש געזאגט צו רבי אבא: מיין אלע טעג, איז קיינמאל נישט געשען א מענטש וואס מיר געווען שלעכטס און איך האב זיך נישט איבערגעגעבן מיט אים און אים מחול געווען. און נאכמעס, אז אויב איך האב זיך נישט געקענט איבערגעגעבן מיט אים האב איך זיך נישט אריינגעלייגט אין בעט שלאפן, איידער איך האב אים מחול געווען און איך פאר אלע וועלכע האבן פון סצעד געווען, און איך האב נישט געהאלטן קיין פיינטשאפט, און פון יענעם טאג און ווייטער.

אמרה קצרה. משל. סיפור.

להחליף את השנה החדשה עם 'שלחן שבת' ברמה אחרת

מִיבֵּ הַפְּנִינִים

לשלחן שבת

פנים קיים אמת בנחת על כל פסלים הספרים על התורה

מחבר: המהר"ל ש"ת
הרה"צ נש"ל אהרן רבינובין שליט"א

להשיג בחנויות הספרים המובחרות
הנהגה ראשית מרכז הספרים ביהודה הרב יצחק פרידמן 03-4294114

האב אבן דאריט איז צו טון טובות, האט רבי אבא געוויינט און געזאגט: דער מענטש איז ווערד אז דער אויבערשטער זאל טון פאר אים א נס. אזוי זאגט דארט דער זוהר הקדוש.

דער בחור האט גוט פארשטאנען דעם רמז וואס דער רבי האט אים דא געוואלט זאגן מיט די ווערטער פונעם זוהר הקדוש, אז כאטש מען האט געווען שלעכטס מיט אים, דארף ער זיך איבערגעבן מיטן גבאי.

איז דער בחור גלייך געגאנגען און האט געקויפט א גוטן פלאש וויין, און איז ארויסגעגאנגען דערמיט צום הויז פונעם גבאי, און האט אים שטארק באהרגעבעטן, וויבאלד עס האט אים אנגעכאפט א נארשיקייט, און ער האט חרטה דערויף דעריבער וויל ער יעצט טרינקען מיט אים לחיים! - דער חשובער גבאי איז מסמ ארויסגעגאנגען פון די כלים טראכטנדיג: איך האב אים דאך וויי געטון,

דערלאנגענדיג אים אזא פראסק איך פארנט פון ערדן איינעם... וואלט איך אים דאך געדארפט איבערגעבן, און אז קומט דער בחור און איז אים מקדים מיט א פלעשל וויין, אים צו בעטן מחילה! זעלבסטפארשטענדליך האבן זיי זיך איבערגעגעבן, און האבן זיך געזענען מיט גרויס ליבשאפט, ווי דער שטיינער פון חסידים.

אונזער חשובער בחור האט זיך געוויקענעט אין ישיבה און פון גרויס באגריסטערונג פון אלע שטודענטישע געשעענישן פונעם טאג האט ער נישט געקענט איינשלאפן, און כאטש עס איז שוין געווען זייער פרי, לויט ווי מען וואלט דאס גערופן אויפן וועג זיינער, האט ער בשום אופן נישט געקענט איינדריםלען... זענענדיג אז אסאך צייט איז שוין אריבער, און דער שלאף קומט נישט אן, האט ער געטרעכט אז ער וועט אביסל אריינבלקן אין א ספר, כדי צו בארואיגן זיינע געדאנקען, מעגליך אזוי וועט ער איינשלאפן.

דער בחור האט אנגעזינד א ליכטל און אזוי האט ער אביסל אריינגעקוקט אינעם ספר. נאך א שטיק צייט האט זיך דער ספר אראפגעלייגט פון זיינע הענט, און דער בחור איז ענדליך אריינגעפאלן אין א טיפן שלאף, דער ליכטל האט אבער ווייטער געברענגט און התפעלות, און נישט לאנג דערנאך זיך אלעס אנגעצויגן, אויך די דעקע אויך דער ליילעך, דער מאטראך, ביז זיין בעט איז געווארן ווי א גרויסער פיער! פולצולנג האט זיך דער בחור אויפגעוועקט מיט א גרויסע בלהל ווען די פיער צוגעגן האבן זיך אנגעכאפט אפילו זיינע קליידער. ער איז ארויסגעשפרינגען פון בעט ווי א שלאנגענעביסענער, און איז ברוך השם געראטעוועט געווארן מסמ אינעם רגע נאכן לעצטן רגע, און איז ארויס פון דארט מיטן לוק.

דעמאלטס האט דער בחור פארשטאנען אויף צוויק, די ווייטענדיגע אויגן פונעם רבי'ן, וואס נישט אומזיסט האט ער אים געוויזן די הייליגע ווערטער פונעם זוהר, כדי אים צו ראטעווען פון א זיכערן טויט!

[תוך שיחה פריטה ה' אהרן ישיבא]

על הברכה יעמוד

התורמים להצבת העמוד

ליקבלת העמוד בפניל (דוא"ר) טא שלוחה לפניל הפג"ב

ניתן להצביע את העמוד לשמחות, לזכרה והצלה או לארצינו

לעית הבחור שמואל
מסיר ז'ר'ן בילחוס'א
רבי ישראל יצחק
ולציון סאלא העטבב

לעית מרת חיה
סאסא בת לאה
ולציון יסין
העטבב

שרה שיינדל
בת סילה חוה
להצלה בכל
העניינים

האחרים הקרים העומדים תמיד ליסוד רבנו
הרב יחיה בן שרה שיינדל
הרב ישראל יחוסאל בן שרה שיינדל
וכל משפחתם - להצלה בכל העניינים

יוסף בן
סילה חוה
לרפואה
שליחה

לעית רבי יעקב סייאל
יצחק בן החבר הרבי
ישראל זצ"ל סייאל
ולציון סאלא העטבב